

Sygn. akt *IV Ka 1805/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożena Majgier-Strączyńska

Protokolant: Kamila Michalak

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Damiana Kordykiewicza

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2013 r.

sprawy **P. D. (1)**

oskarżonego z art. 178a § 1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim

z dnia 22 czerwca 2011 r. sygn. akt II K 379/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. D. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat próby,

- uchyla orzeczenie o wykonywaniu kary pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym dla osób uzależnionych od alkoholu,

- uchyla orzeczenie o środku karnym podania wyroku do publicznej wiadomości,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze i wymierza mu 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty za obie instancje.

Sygn. akt. IV Ka 1805/12

UZASADNIENIE

P. D. (1) został oskarżony przez prokuratora o to, że w dniu 26 grudnia 2010 r. w G. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającym 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz nie stosując się do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim sygn. akt II K II K 255/10, prowadził w ruchu lądowym samochód marki V. (...) nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim sygn. akt II K 667/01, II K 464/02 i II K 255/10 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim sygn. akt II K 255/10, tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim wyrokiem z dnia 22 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 379/11 uznał oskarżonego P. D. (1) za winnego zarzucanego mu czynu, kwalifikując ten czyn z art. 178 § 1 i 4 kk. Za przypisane oskarżonemu przestępstwo wymierzył karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, która winna być wykonywana w systemie terapeutycznym dla osób uzależnionych od alkoholu. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 lat. Na podstawie art. 50 kk orzekł środek karny podania wyroku do publicznej wiadomości oraz orzekł o kosztach sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony.

P. D. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco surowość wymierzonej kary w stosunku do jego sytuacji rodzinnej i osobistej. Wniósł o zmianę wyroku przez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego jest zasadna.

Na wstępie należy stwierdzić, że zebrane dowody pozwoliły bez wątpliwości ustalić stan faktyczny. Nie ma wątpliwości, że P. D. (1) kierował samochodem w stanie nietrzeźwości, a wcześniej był karany za takie samo przestępstwo i jechał w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów. Prawdopodobnie więc Sąd Rejonowy ustalił, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 178a § 4 kk i przypisał mu sprawstwo oraz winę. Tych okoliczności nie kwestionował oskarżony w swojej apelacji, a więc nie ma potrzeby szczegółowego odnoszenia się do nich.

Oskarżony w swojej apelacji zakwestionował orzeczenie o karze w zakresie niezastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Oceniając obecnie ustalone okoliczności, Sąd Okręgowy stwierdził, że zaistniały szczególne przesłanki, o których mowa w art. 69 § 4 kk pozwalające na warunkowe zawieszenie wobec oskarżonego wykonania kary pozbawienia wolności.

Podstawowa przesłanką, która sprzeciwiała się, w ocenie Sądu Rejonowego, warunkowemu zawieszeniu wykonania kary jest uprzednia karalność oskarżonego, świadcząca o jego niepoprawności. Słusznie Sąd Rejonowy ocenił tę okoliczność, bo w chwili orzekania przez Sąd I instancji ustalone okoliczności sprzeciwiały się warunkowemu zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności. Obecnie jednak sytuacja oskarżonego uległa zmianie. Należy zwrócić uwagę, że wyrok w niniejszej sprawie zapadł w dniu 22 czerwca 2011 r., zatem niemal dwa lata temu. Ten czas niewątpliwie stanowił swoistego rodzaju okres próby dla oskarżonego. P. D. (1) nie wszedł w tym czasie w żaden konflikt z prawem. Przy tym prowadzi ustabilizowany tryb życia, prowadzi działalność gospodarczą, zajmuje się rodziną. Bardzo istotną okolicznością wskazującą na istnienie obecnie pozytywnej prognozy resocjalizacyjnej i stanowiącej szczególną okoliczność przemawiającą za warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności jest odbycie wcześniej orzeczonej kary w systemie dozoru elektronicznego. Sąd Penitencjarny stwierdził okoliczności, które pozwalały na odbywanie kary w taki sposób, w tym pozytywną opinię w miejscu zamieszkania i okoliczności dotyczące sytuacji życiowej oskarżonego. P. D. (1) odbył tę karę w systemie dozoru elektronicznego w całości. Zatem od czasu zapadnięcia wyroku Sądu I instancji, co do oskarżonego już Sąd Penitencjarny sformułował swojego rodzaju pozytywną prognozę i ta prognoza w pełni się sprawdziła.

Sąd Okręgowy stwierdził w związku z tym, że istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna, a jej potwierdzeniem, a jednocześnie szczególną okolicznością, o której mowa w art. 69 § 4 kk jest ustalenie przez Sąd Penitencjarny podstaw do zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego i odbycie tej kary bez żadnych zakłóceń.

Mając na względzie te okoliczności, na podstawie art. 437 § 2 kpk Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby. Jednocześnie za zbędne uznał określenie rodzaju zakładu karnego, w którym powinna być wykonywana kara pozbawienia wolności przede wszystkim z uwagi na warunkowe zawieszenie jej wykonania. Sąd Okręgowy uchylił także na podstawie art. 437 § 2 kpk środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości, przede

wszystkim z uwagi na upływ niemal dwóch lat od czasu zapadnięcia wyroku Sądu I instancji i całkowitej zmiany okoliczności, które zadecydowały o orzeczeniu tego środka karnego.

Poza wskazanymi zmianami, na podstawie art. 437 § 1 kpk, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 634 kpk.